

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.013/2023/8.

A felperes:

felperes neve (címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Vigh Csanád ügyvéd (címe)

Az alperes:

alperes neve (székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Kriveczky György ügyvéd (címe)

A per tárgya:

Munkaviszony jogellenes megszüntetése

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szegedi Törvényszék 4.M.70.168/2022/7.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 4.M.70.168/2022/8.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 60 000 (hatvanezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a 87 355 (nyolcvanhétezer-háromszázötvenöt) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 2020. szeptember 9. napától állt az alperesnél határozott idejű közalkalmazotti, majd egészségügyi szolgálati jogviszonyban, mely – a 2021. december 31. napján kelt egészségügyi szolgálati munkaszerződés módosítás szerint – 2022. december 31. napjáig tartott volna. A felperes havi illetménye 218 388 forint volt.

[2] Az alperes 2022. július 11. napján (iktatószám) iktatószámú, „egészségügyi szolgálati jogviszony megszüntetése” elnevezésű okiratában tájékoztatta a felperest, hogy „a 2020. szeptember 09. napjától fennálló határozott időre szóló egészségügyi szolgálati jogviszonyát 2022. július 31. napjával megszünteti.”

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[3] A felperes 2022. augusztus 9. napján keresetet terjesztett elő, melyben kártérítésként a 2022. júliustól 2022. december 31-ig járó időszakra 1 310 328 forint elmaradt munkabér, 10 393 forint szabadságmegváltás, és ezen összegek után 2022. július 12. napjától számított törvényes késedelmi kamatának megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes a keresetlevél kézhezvételét követően 2022. augusztus 24. és 25. napján megfizette a felperes részére a 2022. július havi munkabérét, továbbá a 10 399 forint összegű szabadságmegváltást.

[4] A bíróság a keresetlevelet 2022. augusztus 15. napján kézbesítette az alperesnek, az alperes az írásbeli ellenkérelem előterjesztését elmulasztotta. A Szegedi

Törvényszék 4.M.70.132/2022/6. számon a kereseti kérelemmel egyezően bírósági meghagyást bocsátott ki. Az eljárás az alperes ellentmondása folytán perré alakult.

[5] A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1 091 940 forint elmaradt jövedelem, mint kártérítés, és annak 2022. július 12. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére. Az egészségügyi szolgálati jogviszony megszüntetésének jogellenességét több okból állította, és az Mt. 82. § (1), (2) bekezdésében foglalt jogkövetkezmény alkalmazását kérte.

[6] Az alperes írásbeli ellenkérelmében a felperes módosított keresetét mind jogalapjában, mind pedig összecszerűségében elismerte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[7] A Szegedi Törvényszék 4.M.70.168/2022/7. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek kártérítésként 1 091 940 forint elmaradt munkabért, és ezen összeg után 2022. július 12. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes kamatát, valamint 284 672 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 7 924 forint kereseti eljárásai illeték, és az ellentmondás 39 622 forint illetéke az állam terhére marad.

[8] Az ítélet indokolásában rögzítette, hogy az alperes írásbeli ellenkérelmében a felperes módosított keresetét elismerte. Az ítélet alapjául szolgáló jogszabályok körében felhívta az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló 2020. évi C. törvény 1. § (8) bekezdését, a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 64. § (1) és (2) bekezdéseit, 66. § (1) és (8) bekezdéseit, Mt. 82. § (1), (2) bekezdéseit, Mt. 31. §-át, a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:48. § (1) bekezdését, a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 81. § (1), (2), (3), (5) bekezdéseit, 82. § (1), (2), (3) bekezdéseit, 83. § (1) bekezdését, Pp. 102. § (6) bekezdését, Pp. 525. § (1) és (2) bekezdései, Pp. 362. § (1) bekezdés c) pontját és (2) bekezdését. A perköltséget a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes élt fellebbezéssel. Elsődlegesen kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül, és az elsőfokon eljáró bíróságot új eljárás lefolytatására kötelezze. Másodlagos kérelme az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányult oly módon, hogy az ítéltábla az alperes által fizetendő perköltséget 54 597 forintra szállítsa le, és kötelezze a felperest a másodfokú eljárásban felmerülő perköltség viselésére, melyet a megbízási szerződés alapján 150 000 forint + áfa, valamint tárgyalásonként 80 000 forint + áfa összegben jelölt meg.

[10] Kérte, hogy az ítéltábla a Pp. 369. §-a alapján bírálja felül az elsőfokú bíróság eljárásának szabályszerűségét, valamint az ítélet anyagi jogi megfelelőségét, és az anyagi jogi felülbírálat során az eljárás eredményét minősítse részben okszerűtlennek, és ennek alapján a tényállást módosítsa, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést vonjon le, és a megállapított tényeket másként minősítse.

[11] Kérte továbbá, hogy az ítéltábla jogszabálysértés megállapítása nélkül is mérlegelje felül az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntését.

[12] Érvelése szerint jogszabálysértést eredményez a megalapozatlanság abban az esetben, ha az ítéletben megállapított tényállás a lefolytatott bizonyítás anyagától eltér. Iratellenesnek tekintette az ítéleti indokolás azon megállapítását, mely szerint „az alperes írásbeli ellenkérelmében a felperes módosított keresetét elismerte”.

[13] Állította, hogy a felperes keresetében az alperestől elmaradt munkabérként – hat havi munkabérének megfelelő – 1 310 328 forintot követelt megalapozatlanul, azonban csak öt havi illetmény illette meg, ugyanis a jogviszonya 2022. július 31. napján szűnt meg, és a 2022. július hónapra esedékes illetményét az alperes már a per megindítása előtt megfizette a részére. A felperes határozott időre szóló munkaszerződése 2022. december 31. napjáig szólt, így az öt havi illetménye – 1 091 940 forint – feletti összeg elutasítását kérte. A felperes keresetében szabadság megváltás jogcímén jogellenesen követelt 10 399 forintot, amelyet az alperes szintén megfizetett, ezért kérte annak elutasítását is.

[14] Álláspontja szerint a felperes az ellenkérelem hatására módosított keresetében az alperestől elmaradt munkabér jogcímén már csak a jogosan járó öt havi illetményének megfelelő 1 091 940 forintot követelte, amelyet mind jogalapján, mind pedig összecszerűségében elismert. A módosított keresetben szabadság megváltás címén követelése nem volt, figyelemmel arra, hogy az ki lett fizetve a részére. Ennek megfelelően a felperes részben pervesztes lett, mely tény az elsőfokú bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta. Az alperes csupán az 1 091 940 forintra leszállított, elmaradt munkabér jogcímén előterjesztett követelést ismerte el, a szabadságmegváltás és a perköltség címén előterjesztett kérelmeket már nem.

[15] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által megítélt, a pertárgyérték 26 %-át kitevő perköltség eltúlzott, nem áll arányban azzal a költséggel, mely a perben, és azt megelőzően a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben, és szükségképpen merülhetett fel a felperesnél.

[16] Hangsúlyozta, hogy ellenkérelme nyomán a felperes a keresetét több ponton módosítani, leszállítani kényszerült, de a törvénysértő elsőfokú ítélet szerint ennek a keresetmódosításnak a költségeit is az alperesnek kell állnia.

[17] Érvelése szerint részleges pernyertesség esetén az ügyvédi munkadíj megállapításánál először azt kell meghatározni, hogy melyik fél, milyen százalékos arányban lett pernyertes, és a díjat a tisztán pernyertes rész alapulvételével megállapítani a 32/2003.

(VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja, vagy 3. § (2)-(6) bekezdése szerinti munkadíj részeként. Az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján a munkadíj eltérő összegben történő megállapítása miatt az indokolás akkor is kötelező, ha a bíróság a 3. § (2) bekezdés a), b), c) pontjaiban meghatározott százalékos mértéket el nem érő összegű munkadíjat állapít meg, ezeket elmulasztotta az elsőfokú bíróság.

[18] Kifejtette, hogy a megbízási szerződésben kikötött megbízási díj munkadíjként való igénylése esetén a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés annak eldöntése, hogy szükségesnek tartja-e a kikötött díj igazolását. Az IM rendelet a bíróság számára lehetővé teszi indokolt esetben a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban nem álló munkadíj mérséklését.

[19] Álláspontja szerint – szem előtt tartva az IM rendelet 3.§ (2) bekezdését – a felperesnél 54 597 forint perköltség merülhetett fel. Érvelése szerint az IM rendelet számítási rendjéhez képesti korrekció nem terjedhet odáig, hogy a mérlegelés során a pertárgyérték teljesen figyelmen kívül maradjon, kifejezetten jogszabálysértő, ha a bíróság nincs tekintettel a pertárgy értékére. E körben utalt a Legfelsőbb Bíróság BH 2004.évi 9. számú jogesetére.

[20] A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte, hogy az ítéltábla az alperes fellebbezését, mint megalapozatlant utasítsa el, az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben, és kötelezze az alperest perköltsége viselésére, melyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján 60 000 forintban határozott meg.

[21] Kifejtette, hogy az alperesnek a felperes utolsó munkában töltött napjától (2022. július 11.) számított 5. munkanapon kellett volna megfizetnie a járandóságait, és kiadni az igazolásokat, az alperes azonban ezen kötelezettségének nem tett eleget. Az alperest kétszer szólította fel teljesítésre, aki arra nem reagált, ezért kénytelen volt 2022. augusztus 9-én benyújtani a keresetet, melyben kártérítésként 1 310 328 forint elmaradt munkabért, 10 393 forint szabadságmegváltást, és ezen összeg után járó törvényes kamatot kért. Az alperes ezt követően 2022. augusztus 19-én átutalt 18 135 forintot „hivatali üzleti utazás”, 2022. augusztus 24-én 172 800 forintot „munkabér” címén, majd 2022. augusztus 25-én 31 465 forintot „munkabér utalás” közlemény feltüntetésével.

[22] Kifejtette, hogy a keresetváltoztatásra nem az alperes ellenkérelme miatt, hanem a részbeni teljesítésére tekintettel került sor. Azzal, hogy az alperes megtérítette a felperest megillető - 2022. júliusára járó - munkabért, illetve a szabadságmegváltást, elismerte a követelése jogalapját ezen követelés tekintetében is. E körben hivatkozott a Pp. 83. § (4) bekezdésére.

[23] Álláspontja szerint teljes mértékben pernyertesnek, az alperes pedig teljes mértékben pervesztesnek tekintendő, ugyanis az alapkeresetével érvényesített igénye teljes mértékben – az alperes által is elismerten – megalapozott volt. A felperes szabadságmegváltását és a 2022. július havi munkabérét az alperes – jogellenesen – elkésztetten teljesítette, így a kifizetésre tekintettel leszállította a keresetét a fennmaradó öt havi munkabérre, amelyet az alperes szintén teljes mértékben elismert.

[24] A perköltséggel kapcsolatban azzal érvelt, hogy az alperes nem válaszolt a felperesi jogi képviselő felszólító levelére, jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát, nem fizette meg a jogszabályban megjelölt határidőn belül a 2022. július havi illetményt és szabadságmegváltást, valamint csak az elsőfokú bíróság ítéletének hatására fizette meg a 2022 december 31-ig járó 5 havi munkabérét. Az alperes a perre okot adott, amellyel összefüggő perköltség (ügyvédi munkadíj) megfizetésére köteles. A jogérvényesítéssel összefüggésben felmerült ügyvédi költség arányban áll az érvényesített igénnyel, a felmerült ügyvédi munka szükséges és arányos volt.

[25] Megjegyezte, hogy nem tudja értelmezni az alperes megjegyzését arra vonatkozóan, hogy a pertárgyérték $\frac{1}{4}$ -ét meghaladó perköltség eltúlzott, különösen annak tükrében, hogy az alperes a 6 oldal terjedelmű (érdemben 3 oldal) fellebbezésével összefüggésben kifejtett ügyvédi tevékenységre 150 000 forint + áfa, továbbá tárgyalásonként 80 000 forint + áfa ügyvédi munkadíjra tart igényt.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[26] A fellebbezés nem alapos.

[27] Az ítéltábla az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülmény fennálltának hiányában – felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján – az erre irányuló fellebbezési kérelem és fellebbezési ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolta figyelemmel arra, hogy ilyen korlátnak minősülnek a Pp. 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[28] A fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra tekintettel az ítéltábla az alábbiakat emeli ki.

[29] Az ítéltábla – figyelemmel a fellebbezés indokaira – a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja szerinti felülbírálati jogkörében azt vizsgálta, hogy a bizonyítás eredményének okszerűtlensége miatt szükséges-e a tényállás módosítása vagy kiegészítése. E jogszabályi rendelkezés értelmében a másodfokú eljárásban a mérlegelési szabadság korlátozott, ugyanis a másodfokú bíróság a bizonyítás eredményét csak akkor mérlegelheti felül, ha az okszerűtlen. Ez akkor állapítható meg, ha a tényállás iratellenes, hiányos, vagy logikai ellentmondást tartalmaz, továbbá, ha a bizonyítékokból csak a fellebbezéssel támadott határozattal eltérő ténybeli következtetésre lehet jutni. Nem ad alapot azért a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékoktól eltérő ténybeli következtetés is levonható lett volna.

[30] Alaptalanul kérte az alperes az elsőfokú ítélet tényállásának módosítását. Az alperes fellebbezésében az azzal kapcsolatos ítéleti megállapítást sérelmezte, hogy „az alperes írásbeli ellenkérelmében a felperes módosított keresetét elismerte”.

[31] A Pp. 346.§ (4) bekezdése szerint az indokolás a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának

rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást tartalmazza.

[32] Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásának tényállás részében pontosan rögzítette a felperes egészségügyi szolgálati jogviszonyával, annak megszüntetésével kapcsolatos, és a per elbírálása szempontjából szükséges tényeket. Az alperes által kifogásolt – az ellenkérelemmel kapcsolatos – indokolás rész nem a tényállás része, az az alperes „per tárgyára vonatkozó” kérelmének minősül. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékoknak megfelelően állapította meg a tényállást, és azt a szükséges mértékben rögzítette, ezért nem volt indokolt a megállapított tényállás módosítása, kiegészítése.

[33] Továbbiakban az ítéltábla a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjában írt felülbírálati jogkörében eljárva azt vizsgálta, hogy a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés levonásának volt-e helye.

[34] Az alperes a fellebbezésében a felperes javára megítélt perköltség mértékét vitatta, egyrészt arra hivatkozva, hogy iratellenes az elsőfokú bíróság elismeréssel kapcsolatos megállapítása, mert a felperes által eredetileg követelt összeg egy részét már a per megindítása előtt megfizette, a módosított kereseti kérelem kapcsán benyújtott ellenkérelmében csak az elmaradt munkabér címén leszállított követelést ismerte el, a szabadságmegváltást és a perköltséget nem, ezért a pernyertesség-pervesztesség aránya számára kedvezően módosul, másrészt a felperes által igényelt perköltség eltúlzott, annak mérséklése indokolt.

[35] Alaptalanul állította az alperes, hogy az elismeréssel kapcsolatban az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása iratellenes. Az indokolás pontosan rögzíti a felperes 2022. augusztus 9-én benyújtott eredeti keresetét – melyben kártérítésként 1 310 328 forint elmaradt munkabért, 10 393 forint szabadságmegváltást, és ezen összegek után törvényes kamatot kért –, és azt a tényt, hogy az alperes a keresetlevél kézhezvételét követően – 2022. augusztus 24. és 25. napján – fizette meg a felperes részére a 2022. július havi munkabérét, továbbá a 10 399 forint összegű szabadságmegváltást.

[36] A csatolt igazolásokról megállapíthatóan az alperes a keresetlevelet 2022. augusztus 15-én vette át, ehhez képest 2022. augusztus 19-én utalt át a felperesnek 18 135 forintot „hivatali üzleti utazás”, 2022. augusztus 24-én 172 890 forintot „munkabér” címén, majd 2022. augusztus 25-én 31 465 forintot „munkabér utalás” közlemény feltüntetésével. A fentiekből kitűnően helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a keresetlevél kézhezvételét követően fizette meg a felperes július havi munkabérét és a kért szabadságmegváltást.

[37] Helytelenül állította az alperes, hogy nem felel meg a valóságnak, hogy a felperes módosított keresetét elismerte.

[38] Az ítéltáblának e körben egyrészt azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes elismerése az eredetileg benyújtott, vagy a leszállított keresetre vonatkozik-e, másrészt pedig az elismerés kiterjed-e a perköltség mértékére.

[39] Az alperes részleges teljesítése miatt a felperes leszállította a követelését 1 091 940 forint összegre. Az alperes – az elsőfokú bírósághoz 2022. december 8-án érkezett viszontválaszában – a felperes módosított keresetében követelt – öt havi illetménynek megfelelő – 1 091 940 forint összeget, mind jogalapjában, mindösszezszerűségében elismerte, vitatta azonban a felperes perköltség igényét, azt eltúlzottnak találta. Mindezekből kitűnően az alperes a per megindítását követően – késedelmesen, és a felperes felszólítására – megfizette a felperes 2022 július hónapra járó illetményét és szabadságmegváltását, a fennmaradó összegre pedig a jogalap és azösszezszerűség tekintetében is elismerő nyilatkozatot tett, tehát a felperes teljes követelését megalapozottnak találta.

[40] A perköltség elismerésével kapcsolatban rámutat az ítéltábla, hogy a Pp. perköltségre (80-82. §) és a keresetlevélre (170-171. §) vonatkozó rendelkezései alapján a perköltség nem része a kereseti kérelemnek, a jogalapra és azösszezszerűségre tett elismerés tehát nem vonatkozik a perköltségre. Ebből következően a perköltség elismerése csak az arra vonatkozó kifejezett nyilatkozattal lehetséges, az elismerés szövegéből azonban egyértelműen kitűnik, hogy az alperes az elismerő nyilatkozatában vitatta a felperes perköltség igényét.

[41] A fentiekre figyelemmel tehát helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az alperes írásbeli ellenkérelmében a felperes módosított keresetét elismerte.

[42] Tévesen állította az alperes, hogy a felperes a kereseti követelés egy részében pervesztes lett.

[43] A Pp. 83.§ (1) bekezdése szerint a törvény eltérő rendelkezése hiányában a pernyertes fél perköltségét a pervesztes fél téríti meg. A (2) bekezdése kimondja, hogy a részleges pernyertesség esetén a fél az ellenfél perköltségét a pervesztessége arányában téríti meg. Ha a pernyertesség és a pervesztesség aránya közötti különbség, valamint a fél és az ellenfél javára meghatározott perköltségek összege közötti különbség nem jelentős, egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére. A (3) bekezdése szerint a (2) bekezdésben foglaltak alkalmazását mellőzni lehet, ha a per kártérítés vagy egyéb olyan követelés iránt folyik, amelynekösszezszerű megítélése bírói mérlegeléstől függ, és a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítélt ugyan meg, de a követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan túlzottnak.

[44] A Pp. 83. § (4) bekezdése alapján, ha a fél az érdemi tárgyalási szakban az önállóan elbíráلható követelése összegét leszállította, a leszállított rész tekintetében pervesztesnek kell tekinteni, kivéve, ha a leszállításra azért került sor, mert az ellenfél a követelés egy részét utóbb teljesítette vagy a fél a perfelvétel lezárásáig önhibáján kívüli okból nem határozhatta meg a követelése mértékét.

[45] A fentebb hivatkozott Pp. 83. § (4) bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy nem tekinthető a leszállított rész tekintetében pervesztesnek a fél, ha a leszállításra azért került sor, mert az ellenfél a követelés egy részét utóbb teljesítette. Az előzőekben kifejtettek alapján a kereset leszállításra az alperes - a kereset benyújtását követő - részleges teljesítését követően került sor, a felperes módosított keresete tekinthető a végleges keresetnek, és az alperes ezen kérelem vonatkozásában tett teljes mértékű elismerést a jogalapra és azösszezszerűségre.

Ennek megfelelően a felperes teljes mértékben (100 %-ban) lett pernyertes, az alperes pedig teljes mértékben pervesztés. Ezt a jogértelmezést támasztja alá a Kúria Kf.IV.40.777/2021. (BH 2022. 1.28.) számú eseti döntése is.

[46] Rámutat az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság valóban nem határozta meg százalékos arányban a pernyertesség-pervesztesség arányát, azonban utalva a felperes módosított keresetének alperes általi elismerésére – amelyet a jogalap és az összecszerűség tekintetében tett – egyértelmű, hogy a felperes a módosított keresete vonatkozásában teljes mértékben pernyertes lett.

[47] Az alperes fellebbezése a perköltség mérséklésével kapcsolatban sem volt alapos.

[48] A Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti, ugyanakkor a 82. § (3) bekezdése pedig azt írja elő, hogy a bíróság a perköltség összegét a felszámítás, és az ahhoz csatolt okiratok alapulvételével határozza meg. Ezen jogszabályi rendelkezésből az következik, hogy a perköltség megállapításának alapja a felszámítás, e körben a kérelemhez kötöttség érvényesül.

[49] A felszámítás mikéntjével kapcsolatban a Pp. 81. § (2) bekezdése kimondja, hogy annak során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülését, lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt, mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell.

[50] A felszámítható költségek mibenlétéről és mértékéről a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet rendelkezik. Ennek 2. §-a főszabályként a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj, és a fél által megfizetett indokolt készkiadások felszámításának lehetőségét határozza meg, a 3. § pedig a munkadíj előbbiektől eltérő felszámításának szabályait írja le. A bíróság bármelyik felszámítási mód mellett – indokolt esetben – mérsékelheti a munkadíjat. Ennek alapján a fél maga jogosult eldönteni, hogy az IM rendelet 2. § (1) bekezdés alapján megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíjat érvényesít-e, vagy a 3. § alapján az ettől eltérő felszámítási lehetőséggel él. Jelen esetben a felperes az IM rendelet 2. § (1) bekezdés szerinti megbízási szerződéses módot választotta.

[51] Az IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerint a munkadíj összegét a bíróság akkor mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

[52] Tévesen állította az alperes, hogy a felperes által elsőfokú eljárásban felszámított 284 672 forint perköltség eltúlzott volna az alábbiak miatt.

[53] Az elsőfokú eljárásban a felperes és jogi képviselője megbízási szerződésben 20 000 forint/óra ügyvédi munkadíjban állapodott meg, illetve a felszámított tételeket a költségjegyzékben és a teljesítményigazolásban részletezték, amelyek a következők:

– személyes konzultáció 2022 július 15. 1 óra

- felszólító levél elkészítése 2022 július 25. 1,5 óra
- személyes konzultáció, ismételt felszólító levél 2022 augusztus 01. 1 óra
- jogszabályok tanulmányozása, jogi állásfoglalás kialakítása, kereset készítése 2022. augusztus 05. 6 óra
- kereset egyeztetése, benyújtása 2022 augusztus 09. 1 óra
- posta költség 2x945 forint
- konzultáció, ellenkérelem áttanulmányozása 2022 november 16. 1 óra
- keresetváltoztatás, és válaszirat elkészítése 2022 november 17. 1,5 óra
- tárgyaláson megjelenés 2023 január 30. 1 óra
- utazási költségterítés a tárgyalással kapcsolatban 2 782 forint

[54] A felperes képviselője által meghatározott 20 000 forint/óra munkadíj, és az előbbieken összesített munkaórák száma – az eljárásra fordított ügyvédi munka időtartama – nem minősül eltúlzottnak. A ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységhez ugyanis hozzátartozik, hogy a jogi képviselő konzultáljon az ügyfelével, adatokat, információkat szerezzen be, és a tárgyaláson jelenjen meg. Mindezek alapján nem volt eltúlzott a 284 672 forint ügyvédi munkadíj felszámítása, ezért az elsőfokú bíróság által megítélt összeg arányos volt az érvényesített ügyvédi munkadíjjal, az nem minősült eltúlzottnak, tehát nem volt indokolt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdésének alkalmazása, azaz a perköltség mérséklése.

[55] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges tényállást a kellő mértékben feltárta azt a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg és abból helytálló következtetésre jutott, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[56] A felperes a másodfokú eljárásban 60 000 forint perköltséget igényelt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján, mely megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az ítéltábla a pervesztes alperest.

[57] Az 1 091 940 forint pertárgyérték figyelembevételével a fellebbezési eljárási illeték összegének megállapítása az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdésén

alapul. Az eljárási illeték az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja, valamint a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Szeged, 2023. június 29.

Dr. Gál Attila s.k.

Dr. Dobler László

Dr. Jobbágy Ildikó s.k.

a tanács elnöke, előadó bíró

táblabíró

táblabíró